Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за правната помощ

(Обн., ДВ, бр. 79 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 17 и 30 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 32, 97 и 99 от 2010 г., бр. 9, 82 и 99 от 2011 г. и бр. 82 от 2012 г.)

§ 1. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „като издава задължителни указания по прилагането на закона и подзаконовите нормативни актове”.

2. Точка 10 се изменя така:

„10. приема решения за вписване, за отказ за вписване, за заличаване или за отписване на адвокат от Националния регистър за правна помощ;”.

3. Създава се нова т. 11:

„11. приема решения за отказ за заплащане на правна помощ или за възстановяване на получено възнаграждение при констатирана недобросъвестно или некомпетентно предоставена правна помощ по конкретния случай;”.

4. Досегашните т. 11 и 12 стават съответно т. 12 и 13.

§ 2. В чл. 12, изречение второ накрая думите „за същия срок” се заличават.

§ 3. В чл. 17 се създават т. 9 и 10:

„9. издава решения за определяне размера на адвокатските възнаграждения по реда на Наредбата за заплащането на правната помощ, приета с Постановление № 4 на Министерския съвет от 2006 г. (обн., ДВ, бр. 5 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2009 г. и бр. 31 от 2011 г.);

10. издава решения за възстановяване на платени възнаграждения в случаите по чл. 37, ал. 2 или при неправилно или дублирано плащане;”.

§ 4. В чл. 18 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2 накрая се добавя „и резервните защитници”.

2. Създава се нова т. 4:

„4. следят за спазването на формата и съдържанието на акта по чл. 25, ал. 3;”.

3. Досегашните т. 4 и 5 стават съответно т. 5 и 6 и се изменят така:

„5. осъществяват текущ контрол за качеството на предоставената правна помощ от адвокатите от колегията, като извършват проверки и констатации и образуват при необходимост дисциплинарни производства, за което уведомяват НБПП;

6. заверяват отчетите на адвокатите, предоставили правна помощ, и изготвят предложения или мотивирани откази за заплащане на възнаграждение в съответствие с Наредбата за заплащането на правната помощ;”

4. Създават се т. 7- 9:

„7. осигуряват обучение на служебните защитници;

8. осигуряват техническото обезпечаване на правната помощ;

9. съдействат на лицата по чл. 22 за получаване на правна помощ.”

§ 5. В чл. 20 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „Министерството на отбраната” се поставя запетая и се добавя „с Министерството на финансите”.

2. В ал. 2 след думите „Министерството на отбраната” се поставя запетая и се добавя „от Министерството на финансите”.

3. В ал. 3 думите „органът по чл. 25, ал. 1” се заменят със „съответният орган по чл. 25, ал. 1”.

§ 6. Член 22 се изменя така:

„Чл. 22. (1) Безплатна правна помощ по чл. 21 се предоставя на следните категории лица:

1. лица и семейства, които отговарят на условията за получаване на месечна помощ по реда на чл. 9 и 10 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, приет с Постановление № 243 на Министерския съвет от 1998 г. (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 38, 42 и 112 от 1999 г., бр. 30, 48, 98 и 100 от 2000 г., бр. 19 и 97 от 2001 г., бр. 26, 46, 81 и 118 от 2002 г., бр. 40 от 2003 г., бр. 115 от 2004 г., бр. 31 и 103 от 2005 г., бр. 54 и 93 от 2006 г., бр. 101 от 2007 г., бр. 26 от 2009 г., бр. 27, 41, 43, 45 и 50 от 2010 г. и бр. 63 от 2011 г.);

2. лица и семейства, които отговарят на условията за подпомагане с целева помощ за отопление за предходния или настоящия отоплителен сезон;

3. лица, настанени в специализирани институции за предоставяне на социални услуги или ползващи социални услуги – резидентен тип, или ползващи социална услуга звено „Майка и бебе" съгласно чл. 36 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане;

4. деца, настанени в приемни семейства или в семейства на роднини или близки по реда на Закона за закрила на детето;

5. дете в риск по смисъла на Закона за закрила на детето;

6. лица по чл. 144 от Семейния кодекс и лица, ненавършили 21 години в съответствие с Регламент (ЕО) № 4 от 2009 г. на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ, L 7/1 от 10.01.2009 г.);

7. пострадали от домашно или сексуално насилие или от трафик на хора, които не разполагат със средства и желаят да ползват адвокатска защита;

8. лица, търсещи международна закрила по реда на Закона за убежището и бежанците, за които предоставяне на правна помощ не се дължи на друго правно основание;

9. чужденци, спрямо които е приложена принудителна административна мярка, и чужденци, настанени в специален дом за временно настаняване на чужденци по реда на Закона за чужденците в Република България, които не разполагат със средства и желаят да ползват адвокатска защита.

(2) Фактите и обстоятелствата по ал. 1 се удостоверяват със съдебни решения или с документи, издадени от съответните компетентни органи, и с декларация за семейно и имуществено състояние на лицето.

(3) Извън случаите по ал. 1 безплатна правна помощ по чл. 21, т. 1 и 2 се предоставя по преценка на НБПП въз основа на представени доказателства за обстоятелствата по чл. 23, ал. 3."

§ 7. В чл. 23 ал. 3 и 4 се изменят така:

„(3) По граждански, административни и наказателни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Преценката си за това съдът формира, като взема предвид:

1. доходите на лицето или на неговото семейство;

2. имущественото състояние, удостоверено с декларация;

3. семейното положение;

4. здравословното състояние;

5. трудовата заетост;

6. възрастта;

7. други обстоятелства.

(4) На досъдебна фаза по наказателни дела преценката, че обвиняемият няма средства за заплащане на адвокатското възнаграждение, се извършва от органа, който ръководи процесуалните действия, въз основа на установеното имуществено състояние на лицето по конкретното дело, удостоверено с декларация.”

§ 8. В чл. 25 ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) В случаите по чл. 21, т. 3 и 4 решението за предоставяне на правна помощ се взема от органа, който ръководи процесуалните действия, или от съответния полицейски/митнически служител по молба на заинтересованото лице или по силата на закона въз основа на декларация по образец, утвърден от НБПП. Отказът за предоставяне на правна помощ се мотивира и подлежи на обжалване по съответния ред.

(2) В случаите по чл. 21, т. 1 и 2 решението за предоставяне на правна помощ се взема от председателя на НБПП в 14-дневен срок след представяне на заповед, съдебно решение или удостоверение по чл. 22, ал. 2 от съответния компетентен орган. Отказът се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.”

§ 9. В чл. 26, ал. 2, след думите „особен представител за всички” се добавя „фази и”.

§ 10. В чл. 27 ал. 3 се изменя така:

„(3) В случай че лицето не уведоми своевременно за промяната в обстоятелствата по ал. 1, въз основа на решение по чл. 17, т. 9 то възстановява на НБПП направените разноски от момента на промяната.”

§ 11. В глава четвърта се създават чл. 27а и 27б:

„Чл. 27а. В определени със закон случаи лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на НБПП направените разноски.

Чл. 27б. Разноските за правна помощ по чл. 27, ал. 3 и по чл. 27а са частни държавни вземания и се събират от Националната агенция за приходите въз основа на издаден от съда изпълнителен лист.”

§ 12. Наименованието на глава пета се изменя така:

„ДЕЖУРНИ АДВОКАТИ. РЕЗЕРВНИ ЗАЩИТНИЦИ”

§ 13. В чл. 28 ал. 1 се изменя така:

„(1) В неотложни случаи по дела за мерки за процесуална принуда и разпити пред съдия в досъдебното производство, както и при бързо и незабавно производство по Наказателно-процесуалния кодекс и при производство по Закона за здравето и по Закона за закрила на детето секретарят на адвокатския съвет определя дежурен адвокат, ако лицето не си е упълномощило защитник.”

§ 14. Член 29 се изменя така:

„Чл. 29. (1) За дежурен адвокат и за резервен защитник се определя адвокат от Националния регистър за правна помощ, който е дал съгласие да бъде включен в списъка на дежурните адвокати, съответно в списъка на резервните защитници.

(2) Съгласието по ал. 1 не може да е за срок, по-кратък от един месец, и изразява готовността на адвоката да бъде определян за дежурен адвокат по всяко време на денонощието, включително в празнични и почивни дни, а за резервен защитник - независимо от продължителността на процеса.

(3) Адвокатският съвет поддържа месечен списък на дежурните адвокати и съставя седмичен график, който предоставя на съответните органи.

(4) Адвокатският съвет изготвя и поддържа списък на резервните защитници.”

§ 15. Член 30 се изменя така:

„Чл. 30. (1) Искането за определяне на дежурен адвокат в случаите по чл. 28, ал. 1 се прави от органа, ръководещ процесуалните действия, а в случаите по чл. 28, ал. 2 - от съответния полицейски/митнически служител до адвокатския съвет, писмено или по телефона, не по-късно от три часа преди определения за съответното производство час.

(2) Органът по чл. 25, ал. 1 незабавно след задържането или привличането като обвиняем разяснява на задържания правото му на защита, като му връчва срещу подпис формуляр, съдържащ правото му на упълномощен или на служебен адвокат.

(3) Органът по чл. 25, ал. 1 уведомява адвокатския съвет за необходимостта от назначаване на дежурен адвокат. Избраният адвокат незабавно пристъпва към изпълнение на задълженията си по предоставяне на правна помощ.

(4) Дежурният адвокат продължава да осъществява правната помощ във всички стадии на процеса.”

§ 16. В чл. 33 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 5 и 6 се изменят така:

„(5) Националното бюро за правна помощ мотивирано отказва да впише в регистъра или заличава вписан адвокат, ако:

1. е наложено дисциплинарно наказание;

2. е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер;

3. е констатирано нарушение по този закон или недобросъвестно или некомпетентно извършена правна помощ, установени от адвокатския съвет или от НБПП;

4. е отказал в продължение на 6 месеца да поеме служебна защита или представителство без основателни причини.

(6) Националното бюро за правна помощ заличава от регистъра вписан адвокат, както следва:

1. в случаите по ал. 5, т. 1 – за срока на лишаване от право да упражнява адвокатска професия, а при по-леко наказание - за срок три месеца;

2. в случаите по ал. 5, т. 2 – до приключване на производството;

3. в случаите по ал. 5, т. 3 - за срок една година, а при повторност - за срок три години.”

2. Досегашната ал. 8 става ал. 7 и се изменя така:

„(7) Отказът за вписване и заличаването на адвокат от Националния регистър за правна помощ се съобщава на заинтересованата страна по реда на Административнопроцесуалния кодекс и се обявява на интернет страницата на НБПП.”

3. Досегашната ал. 7 става ал. 8.

§ 17. Член 34 се изменя така:

„Чл. 34. (1) Вписване в Националния регистър за правна помощ се прави два пъти в рамките на календарната година - до края на март и до края на септември.

(2) В изключителни случаи промени в Националния регистър за правна помощ могат да се правят и през годината по реда, установен за вписване.

(3) Заличаване от Националния регистър за правна помощ извън случаите по чл. 33, ал. 5 се извършва:

1. по молба на адвоката;

2. при напускане на адвокатската колегия;

3. при смърт.”

§ 18. Член 36 се изменя така:

„Чл. 36. (1) Адвокатските съвети съставят и поддържат на хартиен и на електронен носител списък на адвокатите, които осъществяват правна помощ. За всяка промяна в списъка адвокатските съвети уведомяват НБПП.

(2) Списъкът се изготвя по образец, утвърден от НБПП, и се публикува на видно място в сградата на съответния адвокатски съвет и на интернет страницата на НБПП.”

§ 19. В чл. 37 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) За недобросъвестно или некомпетентно извършена правна помощ и при непредставяне на отчет в срока по чл. 38, ал. 4, независимо от други санкции, адвокатът не получава възнаграждение по конкретния случай.”

2. Създава се ал. 3:

„(3) Когато адвокатът е получил възнаграждение, при установена недобросъвестно или некомпетентно извършена правна помощ той връща платеното въз основа на решение на председателя на НБПП.”

§ 20. Член 38 се изменя така:

„Чл. 38. (1) Видът и количеството на извършената дейност се удостоверяват с писмен отчет на адвоката по образец, утвърден от НБПП.

(2) Адвокатският съвет проверява и заверява отчета на адвоката, предоставил правна помощ, и предлага размер на възнаграждението съобразно вида, количеството и качеството на оказаната правна помощ в рамките на наредбата по чл. 37, ал. 1.

(3) Отчетът се подава:

1. за досъдебно производство по наказателни дела – след приключване на досъдебното производство с акт на прокурора;

2. за съдебните производства – с приключване на производството пред съответната инстанция.

(4) Адвокатът е длъжен да отчете предоставената от него правна помощ в срок до една година от преустановяване на участието му в производството.

(5) На назначения адвокат се възстановяват и средствата за необходими разходи по защитата за посещение на местата за лишаване от свобода или за задържане, и по защита в друго населено място по реда на Наредбата за командировките в страната, приета с Постановление № 72 на Министерския съвет от 1986 г. (обн., ДВ, бр. 11 от 1987 г.; изм. и доп., бр. 21 от 1991 г., бр. 2 от 1994 г., бр. 62 от 1995 г., бр. 34 от 1997 г., бр. 40 от 1999 г., бр. 2 от 2008 г. и бр. 2 от 2011 г.).”

§ 21. В чл. 39 накрая се добавя „и решение на председателя на НБПП.”

§ 22. Член 43 се изменя така:

„Чл. 43. Органът на Република България, който приема и изпраща молби за предоставяне на правна помощ при международни спорове от и до компетентните органи на държави - членки на Европейския съюз, е Министерството на правосъдието.”

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 23. Националното бюро за правна помощ и органите по чл. 20 издават съвместни указания по прилагането на закона.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на ……..…... 2012 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за правната помощ

Законът за правната помощ (ЗПП), в сила от 1 януари 2006 г., постави началото на реформиране на системата за правна помощ и по-конкретно - на подобряване на достъпа до правна помощ. Като цяло ефектът от въведената нова система на организация, управление и контрол на правната помощ е положителен и се дължи на наличието на институционална рамка - създаденото със закона Национално бюро за правна помощ (НБПП), чрез което се провежда системна политика в областта на правната помощ. В резултат на това бяха преодолени редица негативни явления, свързани с липсата на отчетност и контрол при предоставянето на правната помощ, липсата на критерии и стандарти при оценяване на предоставената правна помощ, както с непрозрачното финансиране на правната помощ.

С новата организация на системата за правна помощ се въведе строго планиране, анализ, отчетност и контрол при управлението и разпореждането със средствата, като по този начин се въведе европейският принцип, че финансирането на правната помощ е задължение на изпълнителната власт на държавата, каквато е практиката на Европейския съд по правата на човека.

Обществено-икономически причини, които налагат предлаганите промени в ЗПП:

Практиката от прилагането на ЗПП показа не само положителни резултати. Социално-икономическите промени в страната - резултат от световната икономическа криза, поставиха редица актуални въпроси, свързани с предоставянето на правна помощ. От една страна, нараства броят на социално слабите лица, имащи нужда от правна помощ. От друга страна, поради ежегодно нарастващия обем на предоставената правна помощ възниква необходимост от засилване на контрола при допускане и предоставяне на правна помощ с оглед целесъобразното разходване на предоставените от държавата средства, за качеството на правната помощ и отговорността на адвокатите, както и за необходимостта от въвеждане на механизъм за рефинансиране на разходите за правна помощ.

Цел на предлаганите промени в ЗПП:

1. Гарантиране на достъп до правосъдие на по-широк кръг социално слаби граждани и категории лица от рисковите групи, на които се полага правна помощ по силата на други закони.

2. Подобряване на контрола и качеството на правната помощ.

3. По-целесъобразно разходване на държавните средства**.**

Основни положения в законопроекта:

I. Разширяване на кръга от лица, на които се предоставя безплатна правна помощ.

С предлаганите промени в ЗПП изрично се въвежда принципът за безплатна правна помощ на изброените в закона лица. При предоставяне на първична правна помощ ролята на НБПП се засилва, като за случаи извън съществуващите и допълнени по чл. 22 бюрото преценява възможностите на кандидата - дали разполага или не със средства за упълномощаване на адвокат, въз основа на обстоятелства, удостоверени с документи от съответните компетентни органи.

Безработицата и обедняването на хората вследствие на световната икономическа криза доведоха все повече хора до невъзможност да упълномощят адвокат за защита на правата си. Правото на адвокатска защита е конституционно право, поради което държавата следва да го гарантира. В този смисъл е предложеното допълнение на чл. 22, в който са включени и лица от рисковите групи - деца, жертви на сексуално насилие и трафик и други лица, на които се полага правна помощ по силата на други закони от националното ни законодателство - Закона за закрила на детето, Закона за убежището и бежанците, Закона за чужденците в Република България, Закона за борба с трафика на хора. Разширен е кръгът на социално слабите, като към тях са причислени лицата, подпомагани с целева помощ за отопление, лица, ползващи социални услуги - резидентен тип, звено „Майка и бебе” съгласно чл. 36 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане. За изброените категории лица правната помощ е прогласена като безплатна, като се изхожда от социално-икономическия статус на лицата и от общонационалните и европейските принципи и насоки за достъп до правна помощ. Определяйки изрично категориите лица, за които правната помощ е безплатна, националното ни законодателство се привежда в съответствие и с европейските норми и по-конкретно с Регламент (ЕО) № 4/2009 г. на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността,

приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка, като във връзка с това чл. 22 е допълнен с лица по чл. 144 от Семейния кодекс и млади пълнолетни до 21 г.

II. Уеднаквяване на критериите за предоставяне на безплатна правна помощ независимо от вида на правната помощ и от органа, който взема решение за предоставянето й.

В европейското законодателство са въведени едни и същи критерии при предоставяне на всички видове правна помощ – за консултации, за подготовка на документи за образуване на дело, за извънсъдебно споразумение и за процесуално представителство при вече образуваното дело. С оглед съобразяване с тези критерии се предлагат съответните изменения и допълнения в ЗПП (чл. 22 и 23). С оглед целесъобразното разходване на средствата за правна помощ, независимо от нейния вид, лицето, което иска да му бъде предоставена безплатна правна помощ, е необходимо да докаже пред решаващия орган с документи от съответните компетентни органи, че е финансово затруднено и не разполага със средства за упълномощаване на адвокат.

III. Засилване на контрола по предоставяне на правна помощ.

1. Засилване на контрола върху органите, допускащи правна помощ.

С оглед на ежегодно нарастващия обем на предоставената правна помощ и целесъобразното разходване на държавните средства се допълват разпоредби на ЗПП, с които на определени органи от системата за правна помощ се възлагат допълнителни контролни функции в тази насока. В този смисъл са предлаганите промени в чл. 8 от закона относно задължителния характер на издаваните от НБПП указания по прилагането на ЗПП и Наредбата за заплащането на правната помощ.

Изменения се предлагат и в чл. 18 от ЗПП, като се вменяват допълнителни функции и на адвокатските съвети.

За засилване на контрола върху органите, които допускат правна помощ, с допълнителна разпоредба се предвижда издаване на съвместни указания на НБПП и МВР, Прокуратурата, Висшия съдебен съвет и Висшия адвокатски съвет и на МФ по прилагането на закона и на подзаконовите нормативни актове.

2. Засилване на контрола върху работата на адвокатите, които предоставят правна помощ.

С оглед подобряване качеството на работата на адвокатите и увеличаване на тяхната отговорност при предоставяне на правна помощ се засилва ролята на НБПП, като се разширяват функциите му. Бюрото ще има право да заличи от НРПП вписан адвокат, ако последният в продължение на 6 месеца е отказвал да поеме служебна защита или представителство без основателни причини. Нови функции се вменяват и на председателя на Бюрото, който издава решения за отказ от плащане при недобросъвестно и некомпетентно извършена правна помощ, както и решения за възстановяване на изплатени възнаграждения в определени от закона случаи.

Относно вписването и заличаването на адвокати от НРПП, с предвидените промени в ЗПП се регламентира и възможността за защита на адвокатските права и редът за това.

IV. Относно разноските за правна помощ:

Съгласно действащите към момента разпоредби на ЗПП не е предвидена възможност за възстановяване на държавата на разходите за правна помощ, както и изискване за събиране на разноски от страна на НБПП.

От друга страна, възстановяването на разходите за правна помощ е способ за набавяне на средства в републиканския бюджет за администриране на правна помощ. Подобен подход би бил в интерес на държавата, в случай че се създаде ефективен механизъм в тази насока.

Разноските за правна помощ, съответно вземанията за тях, са част от съдебните разноски (аргументи от чл. 189, ал. 3 от НПК и чл. 78, ал. 7 от ГПК), чийто източник е държавният бюджет. Към настоящия момент липсва законова разпоредба в ЗПП, която да регламентира събирането на разноските за правна помощ. Съгласно досегашната практика голяма част от присъдените в полза на НБПП вземания продължават да се събират от структурите на Националната агенция за приходите (НАП). Националното бюро за правна помощ получава периодично информация чрез Министерството на правосъдието за събраните суми от териториалните дирекции на НАП.

Предвид изложените по-горе съображения възстановяването на разходите за правна помощ от органите на НАП е най-целесъобразният и ефективен начин за събиране на този вид вземания. Действащият механизъм е в полза на държавата, което би довело до по-висока събираемост и допълнителни приходи в държавния бюджет. При това изградената регионална структура на НАП дава възможности за това.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 9 от Закона за НАП в кръга на правомощията на НАП е да установява и събира определени със закон частни държавни

вземания. Съгласно чл. 3, ал. 7, т. 8 от Закона за НАП агенцията събира освен изрично изброените частни държавни вземания и други, чието събиране със закон е определено да се извършва от агенцията.

Поради изложените съображения се предлагат изменения и допълнения в ЗПП (§ 10 и 11), които определят разноските за правна помощ като частни държавни вземания, като се регламентира и редът за тяхното събиране от НАП.

V. Регламентиране на правната помощ от дежурни адвокати и резервни защитници:

С оглед осигуряването на бърз и ефективен процес и защита са предложени изменения и допълнения в глава пета от ЗПП.

Разширява се приложното поле на правна помощ, предоставяна от дежурни адвокати, като тук се включват бързите и незабавни производства по НПК, производства по Закона за здравето и по Закона за закрила на детето. Прецизира се и редът за определяне на дежурен адвокат.

С цел постигане на по-добра организация при предоставяне на правна помощ от дежурни адвокати се вменяват допълнителни задължения за адвокатските съвети, които следва да изготвят седмични графици за работата на дежурните адвокати и да ги предоставят на съответните органи.

Въвеждането на фигурата на резервния защитник в НПК с оглед по-бързото приключване на производството налага и прецизиране на някои разпоредби на ЗПП. Предлага се „резервните защитници" да декларират съгласие пред адвокатските съвети, че желаят да бъдат назначавани за такива. Предвижда се също така това съгласие да е валидно до приключване на производството. Въз основа на даденото съгласие се формират списъци на адвокати „резервни защитници".

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)